

Krst Pána

7. január 2024

Mk 1, 7 – 11

Milé sestry a bratia v Kristovi

Pre mnohých ľudí sa dnes krst stal niečím profánnym, svetským. Krstia sa knihy, CD, či dokonca námorné lode. Pre väčšinu ľudí krst znamená uvedenie do života, privítanie medzi nami. Aj mnohí kresťania podobne vnímajú aj kresťanský krst. To, že kresťanský krst znamená aj niečo iné, oveľa vážnejšie, zostáva pre väčšinu ľudí aj u nás, hoci sme ešte skoro všetci pokrstení, skryté. Pritom o význame krstu hovorí trojitá symbolika vody, ktorá 1/ očisťuje, 2/znamená život, a zároveň 3/osobitne krst ponorením (pri dospelých) pripomína aj tretí význam krstu: odumretie, symbolické „utopenie“ starého človeka.

Ježišov krst v rieke Jordán zdôraznil najmä nový život, ktorý Kristus prináša. Ježiš sa nepodrobil Jánovmu krstu, aby sám seba očistil od hriechov, ale aby naznačil nový život, ktorý prináša. V kontraste k starému životu, ktorého odumretie nám pripomenula jeho smrť na kríži.

My sme pri krste asi viac mysleli, na zbavenie tajomného dedičného hriechu a tiež na formálny vstup do cirkvi. Tým, že krstíme prevažne malé deti, na nový život ducha, na jeho dary sme príliš nemysleli. Veľmi na to nemyslia ani rodičia, keď dávajú krstiť svoje deti. Mali by sme si to ale uvedomiť – aj keď s odstupom času - my, dospelí kresťania. Mali by sme si uvedomiť, že sme boli poznačení Duchom Sv. Bol to pre nás začiatok nového stvorenia, nového života s Ježišom Kristom. (Aj keď si to uvedomujeme až neskôr, na základe skúseností, ktoré sme s vierou získavame.) Pri krste sme dostali duchovné dary nového života. Podobne ako sme pri krste dostali aj krstné meno. Krstné meno v spojení s priezviskom naznačuje moju identitu, moju jedinečnosť. Ale pri krste som získal aj identitu kresťana, ktorá sa prejavuje duchovnými darmi, ktoré sme tiež získali.

Protiklad starého a nového života pri Ježišovom krste naznačilo aj dnešné evanjelium. Spomína sa v ňom Duch boží, ktorý sa vznášal nad Ježišom. Akoby v protiklade k Duchu, ktorý sa pri stvorení sveta vznášal nad vodami chaosu. Tu už pri Ježišovom krste Duch boží ako nové stvorenie zostupoval priamo na Ježiša – na toho, ktorý nám prináša nový život a s ním spojenú spásu. A zaznieva pri tom hlas, ktorý označuje Ježiša za milovaného božieho syna. Boh aj nás prijíma za svoje milované deti, za svojich synov a dcéry.

Prečo sa tie dary Božieho ducha v našom živote neprejavujú? Prečo sú často skryté, akoby v nás spali? Pravdepodobne nevieme prejsť dost' pokory na to, aby sme ich skutočne prijali. Namiesto ozajstného prijatia zostávajú ako nevybalený dar na polici nášho ducha. Ježiš pri svojom krste ukázal dostatok pokory, aj keď on na ňu nebol odkázaný. Naznačil, že bez duchovnej pokory nám ani ten najväčší dar nemusí pomôcť, nemôže obohatiť náš život. Až vtedy, keď dar skutočne prijmem, keď ho otvoríme a začneme používať, až vtedy sa stáva skutočným darom - až vtedy môže začať v nás účinkovať.

Ježiš Kristus prináša do nášho života spásu potichu, nenápadne. Tak, to predpovedal aj prorok Izaiáš. Nie s krikom, nie nasilu, ale potichu a trpezlivo. Ako zúrodňujúci dážď, ktorý keď padne na zem,

prinesie úrodu a nevráti sa naspäť bez účinku. Tak aj Ježiš Kristus krstí naše životy. Krstí ich ohňom svojho ducha, pretvára ich.

Ak tohto božieho ducha prijmem, potom aj my môžeme prinášať spásu Ježiša Krista tomuto svetu. Môžeme spásu znásobovať svojim životom. Potom už nebude platiť výčitka, že my kresťania napriek Kristovi a jeho evanjeliu nemáme vzhľad ľudí vykúpených.

Viliam Arbet